

купує собі ділову репутацію разом з покупкою франшизи.

6. Франчайзинг встановлює чіткі територіальні межі організації діяльності підприємства. Межі цієї території визначені умовами франчайзингового договору. Отримуючи територію, франчайзі може ефективно розвивати своє підприємство на певній території.

Література

1. Інвестиційно-інноваційний розвиток підприємства : Підручник/ [Федоренко В.Г., Лагутін Г.В., Воронкова Т.Є.та ін...]; за ред. В. Г. Федоренка, Г. В. Лагутіна, Т. Є.Воронкової.– К. : КНУБА, 2015. – 376 с.

2. Семененко, І. М. Використання франчайзингу в діяльності промислових підприємств // БізнесІнформ. – № 7. – 2012. – С. 102-104.

3. Тищенко О. М. Діагностика розвитку франчайзингової мережі в економічній системі регіону / О. М. Тищенко, Ю. В. Гусєв // Проблеми економіки. – 2013. – № 1. – С. 179-184.

УДК 330.322

Кирилюк О.В.
Греновецька О. К.
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені В. Гетьмана»

ВЕНЧУРНЕ ПІДПРИЄМНИЦТВО ЯК ІННОВАЦІЙНИЙ НАПРЯМ РОЗВИТКУ КОМПАНІЇ

Венчурне фінансування є одним з найпотужніших джерел розвитку підприємства, оскільки створює позитивні умови для протікання інноваційних процесів в компанії. Аналізуючи досвід розвинених країн, можна спостерігати тенденцію: чим масштабніше інноваційне підприємництво, тим більше потужних висококонкурентних у світовому вимірі підприємств існує у різних галузях в даній країні.

Сучасний етап розвитку економіки України характеризується багатогранністю видів бізнесової діяльності, що здійснюються підприємствами

різного масштабу та їх конгломераціями [4]. Проте варто констатувати, що інноваційно-технологічний рівень вітчизняних компаній відносно підприємств промислово-розвинених країн світу є низьким і, не дивлячись на наявний потенціал, повільно зростає. Для забезпечення прискореного використання новітніх технологій, підвищення конкурентоспроможності продукції та послуг, зростання професіоналізму та компетенцій персоналу, примноження наукового та виробничо-технічного потенціалу розвинуті країни використовують венчурну індустрію.

Мета тез полягає у дослідженні венчурного підприємництва як інноваційного напрямку розвитку бізнесу.

Результати дослідження. Інноваційне підприємництво вимагає великих витрат, котрі досить рідко мають позитивний результат. В останні роки інноваційною діяльністю найбільш активно займаються невеликі фірми, що отримали назву венчурних. Венчурне підприємство або венчур – це, як правило, мале підприємство, яке спеціалізується на наукових дослідженнях, інженерних розробках, створенні та впровадженні нововведень і пов'язане з високим ступенем ризику [3].

Сутнісно дана категорія розглядається як поєднання капіталів декількох юридичних чи фізичних осіб у період комерціалізації винаходів. Після закінчення процесу комерціалізації новацій новостворені підприємства поглинаються більшими компаніями (зазвичай на договірній основі), а іноді методом продажу ліцензій зміцнюють свої фінансові позиції на ринку і розгортають підприємницьку діяльність, створюючи власне виробництво і базуючись на комерціалізованих інноваційних продуктах.

Передумовами створення венчурів зазвичай є потреба в подоланні ризиків банкрутства на підприємстві. На зростання їх кількості також впливають такі передумови: необхідність розробки принципово нових продуктів і технологій, яких на ринку ще не має; відокремленість від крупного поточного виробництва і можливість науково-технічної творчості; наявність стійкої пропозиції на інвестиційному ринку; можливість швидкого збагачення в

результаті інтенсивної творчої праці [2].

З метою пояснення основних обставин, котрі впливають на швидкий розвиток інноваційного підприємництва, розглянемо досвід США. Саме в даній країні вперше з'явилося явище венчурного фінансування, що продовжує активно розвиватися в наші дні, а відносно інших розвинених країн ЄС та Японії має найбільші масштаби, оскільки в останніх провідна роль у фінансуванні інноваційних компаній все ж належить банкам.

Першим стимулом до появи венчурних фірм у США економістами вважається «холодна війна». Продовження у розвитку венчурного підприємництва припало на 70-ті роки ХХ століття внаслідок загострення кризи в економіці США, що було спричинено такими базовими факторами: різким зростанням цін на енергоносії та погіршення умов щодо загального фінансування корпорацій. Наслідком поширення венчурного підприємництва на ринку стала поява інфраструктури в даній сфері економіки, що, в свою чергу, призвело і до подальшого його розвитку, а також зіграло одну з основних ролей у становленні інноваційного типу економіки. Сьогодні ми можемо провести паралель із наявною економічною ситуацією в Україні. Є багато схожих проблем, котрі можуть стати відправною точкою запуску механізму розвитку венчурного підприємництва.

В Україні, в процесі становлення економіки незалежної держави, були спроби у створенні венчурного сектору, наслідком чого є існування півсотні венчурних фондів. На нашу думку, дана спроба не принесла бажаних результатів, як, наприклад, заснування аналогічних фондів у США чи інших розвинених країнах. Причиною цього є спекуляція на заснуванні венчурних фондів. Замість їх природнього призначення, а саме фінансування інноваційних проектів, підприємці та політики їх посередництвом мають змогу реалізувати певні тіньові цілі, наприклад, приховувати власність чи мінімізувати податки.

Отже, промислово-розвинені країни мають досвід декількох десятирічь успішно функціонуючого венчурного підприємництва. Для України це є поки що новим, недосконало вивченим напрямом, проте перспективним в контексті

розвитку вітчизняних інноваційних компаній. Є певні проблеми на шляху використання потенціалу венчурного фінансування, такі як недосконале нормативно-правове середовище, недостатнє забезпечення розвитку науково-технічної та інноваційної діяльностей, неефективна експлуатація потужностей уже наявних об'єктів інноваційної інфраструктури та слабкий її розвиток, повільне формування ринку інноваційної продукції, невідповідність наявних венчурних фондів вимогам інноваційногорозвитку, неналежний контроль із боку держави за виконанням законодавства у сфері охорони права інтелектуальної власності тощо. Проте подолання даних бар'єрів зможе значно поживити бізнесову активність та стати джерелом розвитку економіки України.

Література

1. Ковалишин П. Венчурний бізнес у США. Від кризи до кризи / Ковалишин П. // Економіст. Науковий журнал. – 2017. – № 7. – С. 69-71.

2. Кузьмін О. Є. Сутність та розвиток венчурного підприємництва / О. Є. Кузьмін, І. В. Литвин // 814 Вісн. Нац. ун-ту «Львівська політехніка». – 2016. – № 527: Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення та проблеми розвитку. – С. 92-98.

3. Поняття венчурного капіталу : формальний та неформальний сектор / Українська асоціація інвестиційного бізнесу [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.uaib.com.ua>.

Швиданенко Г. О. Категоріально-понятійний аспект асиметрії розвитку підприємств в контексті технологічних змін / Г. О. Швиданенко, О. В. Кирилук // Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки. – 2018. – Вип. 3. – С.73-76.